

ken baade for Jylland og Øerne. Det er rigtigt, som Ministeren sagde, at nogle af de Ændringer, vi ønskede i Forslaget, ere tagne til Følge; (en enkelt er ikke fulgt, men jeg holder mig forvisset om, at i et Udvalg vil man let komme til Enighed om det Forslag, der foreligger fra den højtærede Ministers Side, og jeg bekræfter den ærede Ministers Udtalelse om, at naar dette Spørgsmaal er sat i Forbindelse med Korsør Havns Udvidelse, saa er der næppe nogen virkelig Forbindelse mellem disse Forhold. Lige saa stor Vægt vi lægge paa, at dette Forhold bliver ordnet, lige saa stor Vægt har Landstinget altid lagt paa, at den vigtige Forbindelse mellem vort Land og det sydlige Udland bliver klarert paa fyldestgørende Maade, og jeg tror, alle ville erkende, at der er paatrængende Omstændigheder til Stede, idet det staaer for for mig og vistnok ogsaa for andre saaledes, at hvis dette Foretagende ikke nu gennemføres, kan det for lange Tider være udskudt og ikke komme op paa en saa lykkelig Maade, som det foreligger for Tiden. Disse to Anliggender, som ere forelagte af Regeringen, og som atter og atter have beskæftiget Rigsdagen, holder jeg mig forvisset om, at Landstinget vil være enigt om snarest at ønske fremmede. Langt anderledes staaer det — og der har Ministeren atter peget paa det rette Standpunkt — naar vi nu i Aar skulle gaa videre med andre Jærnbaner, ikke fordi man i Realiteten skulde have noget mod disse, men man har Ret til at sige, som den ærede Minister sagde, at disse Foretagender, som der her er Tale om, komme til som ny og meget hurtigt forberedte Foretagender, Foretagender, som uden Skade kunde ligge til Efteraaret, og det er mig umuligt at se, at disse Foretagender skulde lide ved at vente, til de fik en grundigere Forberedelse, end de hidtil have faaet, og som disse Sager netop burde have. Jeg kan derfor ikke se, at man burde knytte disse Forslag til de to andre, jeg har nævnt. Den højtærede Minister har vist ganske Ret i sin Udtalelse, men paa den anden Side er jeg vis paa, at Landstinget af Hensyn til Folketinget, selv om det er sent paa Samlingen, vil gøre, hvad det finder rigtigt paa disse Omraader, og ikke mangler Syn for, at de Interesser, der paa jydsk Side gøres gældende, bør finde stærk Gehør i Landstinget. Jeg tvivler ikke om, at disse Sager ville blive behandlede i Forening med de to andre, siden Folketinget har stillet dem sammen. Hvad Resultatet vil blive, maa vi se i det

paagældende Udvalg. Men at man ingenlunde vil stille sig uvillig til at tage fat paa disse Sager, holder jeg mig forvisset om. Men hvorvidt vi kunne komme, og hvorvidt den ene af de Ting, jeg har nævnt, kan knyttes til den anden, er det umuligt for Tiden at tage Standpunkt til. Jeg vil for mit Vedkommende anbefale, at man ikke kommer dybere ind paa en Drøftelse af disse Ting, den hører, forekommer det mig, nærmere hjemme i Udvalget end her i Salen. Med dette for Øje tog jeg Ordet, for at vi snarest mulig om denne Sag burde forhandle i et Udvalg.

Tolderlund: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 11te kongevalgte Medlem, der navnlig udtalte et Ønske om ikke at komme ind paa en nærmere Drøftelse her ved denne Behandling, men at gaa over til Udvalgsbehandling, skal jeg fatte mig i stor Korthed, og jeg skal da indskrænke mig til at udtale, at naar det, som det fremgaar af Forslaget, synes, som om de store jydsk Forslag ere satte i Forgrunden, medens Gedser—Warnemünde Routen snarere er sat som en Biting, som noget, der kommer i anden Linie, da ser jeg noget anderledes paa Forholdene, idet jeg navnlig ser paa Sagen fra det Standpunkt, at jeg finder, at Afgørelsen af Forslaget om Gedser—Warnemünde Routen netop i Øjeblikket er af stor aktuel Betydning. Det er jo nemlig saaledes, efter hvad der er foregaaet, at Regeringen med Folketingets Billigelse har ført Underhandling og er kommen til Overenskomst med en fremmed Regering om dette Anlæg, og jeg mener, det vilde være overordentlig uheldigt, om Resultatet af disse Forhandlinger skulde blive det, at man ikke skulde komme til en endelig Afgørelse i Aar. Jeg skal slet ikke udtale mig om Enkelthederne vedrørende Vigtigheden af dette Forslag, men skal kun bemærke, at jeg ikke alene ser Sagen nationalt, særlig ogsaa fra et økonomisk Synspunkt for Statsbanerne, idet jeg tror, at det er fuldstændig berettiget, naar man har et grundet Haab om, at det er en Forbindelse, der vil blive af stor Betydning ikke blot for Persontrafikken, men ogsaa ganske særlig for Godstrafikken, ikke blot for Forbruget her i Landet, men ogsaa for den gennemgaaende Trafik. Naar det er saaledes, at en stor Del af vore Banelinier give et meget tarveligt, ja i mange Tilfælde slet intet Udbytte, endogsaa Tab, mener jeg, det vilde være højst uforsvarligt, om man ikke af al Magt arbejdede hen til at tilvejebringe en Linie